

Droga Jezusa

św. Łukasz

calibre 0.9.27

DROGA JEZUSA

Ewangelia Łukasza
Przekład współczesny

FRAGMENT

DROGA JEZUSA.

Ewangelia Łukasza, przekład współczesny

© **LOGOS** MEDIA 2012

Wydawca: **LOGOS** MEDIA

EPUB: ISBN 978-83-63837-19-8

MOBI: ISBN 978-83-63837-20-4

Patronat:

Spis treści

[Strona redakcyjna](#)

[Informacja o autorze](#)

[Informacja o przekładzie](#)

[To może zmienić twoje życie](#)

[Rozdział 1](#)

[Rozdział 2](#)

[Rozdział 3](#)

[Rozdział 4](#)

[Rozdział 5](#)

[Rozdział 6](#)

[Rozdział 7](#)

[Rozdział 8](#)

[Rozdział 9](#)

[Rozdział 10](#)

[Rozdział 11](#)

[Rozdział 12](#)

[Rozdział 13](#)

[Rozdział 14](#)

[Rozdział 15](#)

[Rozdział 16](#)

[Rozdział 17](#)

[Rozdział 18](#)

[Rozdział 19](#)

[Rozdział 20](#)

[Rozdział 21](#)

[Rozdział 22](#)

[Rozdział 23](#)

[Rozdział 24](#)

[Twoja odpowiedź](#)

[Przypisy](#)

Informacja o autorze

Droga Jezusa to współczesny przekład Ewangelii Łukasza.

Jej autorem jest grecki lekarz i kronikarz pochodzący z Antiochii (obecnie Antakya w Turcji), żyjący w pierwszym wieku naszej ery. Towarzysz podróży, współpracownik i bliski przyjaciel apostoła Pawła. Autor dwóch ksiąg Nowego Testamentu (Ewangelii Łukasza oraz Dziejów Apostolskich).

Informacja o przekładzie

Łukasz żył w pierwszym wieku naszej ery i pisał w języku greckim. Niniejsze tłumaczenie Ewangelii Łukasza opiera się na greckim tekście Novum Testamentum Graece, wyd. 27 i należy do tzw. przekładów dynamicznych. Koncentruje się nie tyle na dokładnym odzwierciedleniu oryginalnej formy gramatycznej i konstrukcji zdań, co na wiernym oddaniu sensu oryginału we współczesnym języku polskim. Dzięki takiemu podejściu przekaz Łukasza jest tak samo naturalny i zrozumiały dla współczesnych polskich czytelników, jak grecki oryginał dla czytelników w pierwszym wieku.

To może zmienić twoje życie

Sprawdź, co ma do powiedzenia człowiek, który ok. 50 roku naszej ery został wyznawcą Jezusa, a następnie zebrał i spisał relacje naocznych świadków Jego życia, śmierci i zmartwychwstania. Jego opowieść – znana dziś jako Ewangelia Łukasza i będąca częścią Biblii – zmieniła życie milionów ludzi. Może zmienić także twoje!

Łukasz dedykuje swą relację Teofilowi, człowiekowi, który szukał prawdy i chciał lepiej poznać historię o Jezusie. Znamienne jest to, że greckie imię „Teofil” znaczy „przyjaciel Boga”. Każdy czytelnik szukający prawdy i przyjaźni z Bogiem może więc odebrać tę dedykację osobiście. Mamy nadzieję, że właśnie tak ją potraktujesz.

Czytając relację Łukasza, usłyszysz Słowo Boga. Czy je przyjmiesz? Czy odpowiesz na nie? Czy pójdziesz drogą Jezusa? Modlimy się, aby tak się stało. Niech Bóg cię błogosławi!

Wydawcy

[Informacja o autorze](#)

[Informacja o przekładzie](#)

Rozdział 1

Przegląd rozdziału:

[„Postanowiłem zbadać te wydarzenia”](#)

[Zapowiedź narodzin Jana „Chrzciciela”](#)

[Zapowiedź narodzin Jezusa](#)

[Maria odwiedza Elżbietę](#)

[Maria oddaje chwałę Bogu](#)

[Narodzenie Jana „Chrzciciela”](#)

[Zachariasz oddaje chwałę Bogu](#)

„Postanowiłem zbadać te wydarzenia”

¹⁻³ Szanowny Teofilu! Wielu ludzi starało się już opisać to, co się wśród nas wydarzyło. Czyniąc to, opierali się na relacjach naocznych świadków, którzy jako pierwsi przekazali innym Słowo Boga. Ja również postanowiłem zbadać wszystkie te wydarzenia i dokładnie je po kolei opisać. ⁴ Czytając moją relację, upewnisz się, że to, czego się wcześniej nauczyłeś, jest prawdą.

Zapowiedź narodzin Jana „Chrzciciela”

⁵ Za czasów Heroda, króla Judei, żył pewien kapłan imieniem Zachariasz, należący do kapłańskiej grupy Abiasza. Elżbieta, jego żona, była potomkinią kapłana Aarona. ⁶ Oboje podobali się Bogu, ponieważ żyli zgodnie z jego przykazaniami. ⁷ Byli już w podeszłym wieku, ale nie mieli potomstwa, ponieważ Elżbieta nie mogła mieć dzieci.

⁸⁻⁹ Gdy grupa Zachariasza pełniła służbę w świątyni, zgodnie z tradycją postanowiono w drodze losowania wybrać tego, który wejdzie do świątyni i złoży Panu ofiarę z kadzidła. Los padł na Zachariasza. ¹⁰⁻¹¹ Gdy wszedł do świątyni, tłum ludzi modlił się na zewnątrz. Nagle, po prawej stronie ołtarza, na którym Zachariasz składał ofiarę z kadzidła, ukazał mu się anioł Pana. ¹² Widząc go, Zachariasz przeraził się, ¹³ lecz anioł powiedział: „Zachariaszu, nie bój się! Przyszedłem, aby ci powiedzieć, że Bóg wysłuchał twojej modlitwy. Elżbieta, twoja żona, urodzi ci syna, któremu dasz na imię Jan. ¹⁴ Jego narodziny przyniosą ogromną radość nie tylko tobie, ale także wielu innym ludziom.

¹⁵ Twój syn będzie się cieszył przychylnością Pana. Nie będzie pił alkoholu i już przed urodzeniem zostanie napełniony Duchem Świętym. ¹⁶ On sprawi, że wielu mieszkańców Izraela nawróci się do Pana, który jest ich Bogiem. ¹⁷ Będzie on miał tego samego ducha i tę samą moc, którą posiadał wielki prorok Eliasz.

Poprowadzi on samego Pana, godząc rodziców z dziećmi i skłaniając złych do posłuszeństwa Bogu. W ten sposób przygotowuje on ludzi na przyjście Pana”.¹⁸ „Ja i moja żona jesteśmy już starzy. Jak mogę się przekonać, że naprawdę będziemy mieli syna?” – zapytał Zachariasz.¹⁹ „Ja jestem Gabriel – odpowiedział anioł – i przebywam w obecności Boga. To on posłał mnie, abym przekazał ci tę dobrą wiadomość.²⁰ Ty jednak nie uwierzyłeś mi, dlatego do czasu spełnienia się tej zapowiedzi, nie będziesz mógł mówić”.

²¹ Tymczasem ludzie, którzy na zewnątrz czekali na Zachariasza, dziwili się, że tak długo przebywa w świątyni.²² Gdy wreszcie wyszedł, nie był w stanie mówić. Po jego gestach poznali jednak, że zobaczył anioła.²³ Zachariasz pozostał tam do czasu zakończenia swojej kapłańskiej służby, a potem wrócił do domu.²⁴ Wkrótce jego żona zaszła w ciążę i przez pięć następnych miesięcy nie wychodziła z domu.²⁵ „To wspaniały dar od Pana! – cieszyła się. – Teraz już ludzie nie będą wytykać mnie palcami!”.

Zapowiedź narodzin Jezusa

²⁶ Gdy Elżbieta była w szóstym miesiącu ciąży, Bóg posłał anioła Gabriela do miasta Nazaret w Galilei,²⁷ do panny o imieniu Maria, która była zaręczona z Józefem, potomkiem króla Dawida.²⁸ Anioł stanął przed Marią, pozdrowił ją i powiedział: „Pan okazał ci wielką przychylność i czuwa nad tobą!”.²⁹ Słyszając takie powitanie, Maria zaniepokoiła się i zaczęła się zastanawiać, co ono oznacza.³⁰ Wtedy anioł powiedział do niej: „Mario, nie bój się! Zyskałaś wielką przychylność Boga!³¹ Wkrótce poczniesz i urodzisz syna, któremu dasz na imię Jezus.³² Będzie on wielki i zostanie nazwany Synem Najwyższego Boga. A Pan Bóg da mu królewską władzę, jaką miał jego przodek, król Dawid.³³ Będzie on wiecznym władcą Izraela, a jego królestwo nigdy się nie skończy!”.³⁴ „Ale jak to się stanie? – zapytała Maria. – Przecież jeszcze nie wyszłam za mąż!”.

³⁵ „Zstąpi na ciebie Duch Święty i ogarnie cię moc Najwyższego Boga – odpowiedział anioł. – Dlatego dziecko, które się urodzi, będzie święte i zostanie nazwane Synem Boga.³⁶ Elżbieta, twoja krewna, o której mówiono, że nie może mieć dzieci, sześć miesięcy temu również zaszła w ciążę, mimo podeszłego wieku.³⁷ Dla Boga nie ma rzeczy niemożliwych!”.³⁸ „Będę mu posłuszna! – odpowiedziała Maria. – Niech się stanie to, co zapowiedziałeś”. Gdy to powiedziała, anioł odszedł.

Maria odwiedza Elżbietę

³⁹⁻⁴⁰ Po tym wydarzeniu, Maria w pośpiechu wyruszyła w podróż w góry Judei, do rodzinnego miasta Zachariasza. Gdy dotarła na miejsce, weszła do domu

i przywitała się z Elżbietą. ⁴¹ Słyszając pozdrowienie Marii, Elżbieta poczuła, że poruszyło się w niej jej dziecko. Ona sama została zaś napełniona Duchem Świętym ⁴² i zawołała do Marii: „Jesteś najszczęśliwsza ze wszystkich kobiet! Szczęśliwe jest również twoje dziecko! ⁴³ Mnie zaś spotkał wielki zaszczyt, że odwiedziła mnie matka mojego Pana! ⁴⁴ Gdy usłyszałam twoje pozdrowienie, z radości poruszyło się we mnie dziecko! ⁴⁵ Zostałaś wyróżniona przez Pana, ponieważ uwierzyłaś, że uczyni to, co ci powiedział”.

Maria oddaje chwałę Bogu

⁴⁶⁻⁴⁷ Wtedy Maria powiedziała: „Cieszę się i z całego serca wielbię Pana – mojego Boga i Wybawcę! ⁴⁸ Pokornie mu służyłam, a on dostrzegł mnie. Dlatego od tej pory wszyscy ludzie będą mówić, że spotkało mnie wielkie szczęście.

⁴⁹ Wielki i święty Bóg dokonał w moim życiu wspaniałych rzeczy. ⁵⁰ On w każdym pokoleniu okazuje miłość tym, którzy mają dla niego respekt. ⁵¹ Ale objawia również swoją wielką moc! Usuwa tych, którzy są pewni siebie, ⁵² i pozbawia władzy panów tego świata. Wywyższa natomiast ludzi pokornych. ⁵³ Karmi głodnych, a bogatych odsyła z pustymi rękami. ⁵⁴⁻⁵⁵ On to obiecał Abrahamowi i jego potomkom, że będzie otaczać ich swoją miłością. Dlatego postanowił pomóc Izraelowi, swojemu słudze”.

⁵⁶ Maria przebywała u Elżbiety jeszcze około trzech miesięcy, a potem wróciła do domu.

Narodzenie Jana „Chrzciciela”

⁵⁷ Gdy nadszedł czas, Elżbieta urodziła syna. ⁵⁸ Krewni i znajomi, słyszając, że Bóg okazał jej tak wielką miłość, cieszyli się razem z nią. ⁵⁹ Ósmego dnia po urodzeniu, gdy przyszli na uroczystość obrzezania, chcieli nadać chłopcu imię jego ojca, Zachariasza. ⁶⁰ Elżbieta jednak sprzeciwiła się: „Nie! Będzie miał na imię Jan!”. ⁶¹ „Jak to? Przecież w całej twojej rodzinie nikt nie nosi takiego imienia!” – odpowiedzieli. ⁶² I zapytali Zachariasza, ojca dziecka, jak pragnie dać mu na imię. ⁶³ On zaś poprosił o tabliczkę i – ku zdziwieniu zebranych – napisał na niej: „Chłopiec będzie miał na imię Jan”. ⁶⁴ I natychmiast odzyskał mowę i zaczął wielbić Boga. ⁶⁵ Widząc to, znajomi przestraszyli się, a wiadomość o tym zdarzeniu szybko rozeszła się po całych górach Judei.

⁶⁶ Wszyscy, którzy o tym słyszeli, zastanawiali się nad tym wydarzeniem i pytali: „Kim będzie to dziecko, gdy dorośnie? Już teraz bowiem widać, że czuwa nad nim Bóg!”.

Zachariasz oddaje chwałę Bogu

⁶⁷ Wtedy Zachariasz, jego ojciec, został napełniony Duchem Świętym i przemówił: ⁶⁸ „Chwała Panu, Bogu Izraela, za to, że przychodzi, aby uratować swój naród! ⁶⁹⁻⁷⁰ Zgodnie z tym, co już dawno temu obiecał przez swoich świętych proroków, posyła potężnego Wybawcę – potomka króla Dawida, swojego sługi. ⁷¹ W ten sposób uratuje nas przed naszymi wrogami i wszystkimi, którzy nas nienawidzą. ⁷² On kocha nasz naród i dotrzymuje swojego świętego przymierza ⁷³ i przysięgi, którą złożył Abrahamowi, naszemu przodkowi! ⁷⁴ Bóg obiecał mu, że uwolni nas od wrogów i pozwoli nam, bez strachu, służyć mu ⁷⁵ oraz prowadzić święte i dobre życie do końca naszych dni. ⁷⁶ Ty zaś, dziecko, zostaniesz prorokiem Najwyższego Boga. Pójdiesz przed Panem, przygotowując dla niego drogę. ⁷⁷⁻⁷⁹ Powiesz ludziom, że mogą zostać uratowani, bo Bóg zlitował się nad nimi i pragnie przebaczyć im grzechy. Już niedługo wszyscy zobaczymy światło z nieba. Oświeci ono tych, którzy żyją w ciemności i idą na śmierć. Pokaże nam również drogę do pokoju!”.

⁸⁰ Mijał czas i chłopiec dorastał oraz rozwijał się duchowo. A zanim rozpoczął działalność w Izraelu, mieszkał na pustyni.

[SPIS TREŚCI](#)

Rozdział 2

Przegląd rozdziału:

[Narodzenie Jezusa](#)
[Symeon i Anna rozpoznają w Jezusie Mesjasza](#)
[Jezus w domu Ojca](#)

Narodzenie Jezusa

¹ W tym czasie cesarz August wydał dekret o powszechnym spisie ludności w całym państwie. ² Był to pierwszy spis przeprowadzony za panowania Kwiryniusza, gubernatora Syrii. ³ W związku ze spisem, wszyscy ludzie udawali się do swoich rodzinnych miast. ⁴⁻⁵ W podróż wyruszył także Józef razem ze swoją narzeczoną Marią, która była już w zaawansowanej ciąży. Z Nazaretu w Galilei musieli dotrzeć do Betlejem w Judei, było to bowiem rodzinne miasto króla Dawida, a Józef pochodził z jego rodu. ⁶ Gdy dotarli na miejsce, nadszedł czas porodu ⁷ i Maria urodziła swojego pierwszego syna. W miejscowym zajeździe nie było już wolnych miejsc, więc zatrzymali się w stajni. Tam Maria owinęła Jezusa w pieluszki i położyła w żłobie.

⁸⁻⁹ Nocą, wśród pasterzy, którzy w tej okolicy pilnowali swoich owiec, pojawił się anioł Pana. Pasterze zobaczyli jasność pochodzącą od Boga i bardzo się przestraszyli. ¹⁰ Wtedy anioł powiedział do nich: „Nie bójcie się! Mam dla was radosną wiadomość! Dotyczy ona całego narodu. ¹¹ Dzisiaj w Betlejem, w rodzinnym mieście króla Dawida, narodził się Wybawca – Mesjasz i Pan. ¹² Gdy zobaczycie niemowlę owinięte w pieluszki i położone w żłobie, możecie być pewni, że to właśnie on”.

¹³ Nagle do anioła przyłączyło się mnóstwo innych aniołów, wielbiących Boga słowami: ¹⁴ „Chwała Bogu, który jest w niebie! On daje pokój tym, których kocha!”.

¹⁵ Gdy aniołowie wrócili do nieba, pasterze powiedzieli: „Chodźmy do Betlejem i zobaczmy to, co zapowiedział nam Pan. Sprawdźmy, co tam się wydarzyło!”.

¹⁶ I pobiegli do miasta, gdzie znaleźli Marię z Józefem oraz niemowlę położone w żłobie. ¹⁷ Gdy je zobaczyli, mówili wszystkim o tym, co usłyszeli o nim od anioła. ¹⁸ Ludzie słuchali ich z wielkim zdziwieniem. ¹⁹ Maria natomiast rozmyślała o tych wydarzeniach i zastanawiała się nad ich znaczeniem.

²⁰ Pasterze zaś wrócili do swoich owiec, wielbiąc Boga i oddając mu chwałę za to, że zobaczyli i usłyszeli to, co zapowiedział anioł.

Symeon i Anna rozpoznają w Jezusie Mesjasza

²¹ Po ośmiu dniach, podczas uroczystości obrzezania, nadano dziecku imię Jezus. Takie było bowiem polecenie anioła, przekazane Marii jeszcze przed poczęciem.

²² Gdy nadszedł czas wyznaczony przez Prawo Mojżesza, Józef i Maria zanieśli Jezusa do Jerozolimy, aby go powierzyć Panu. ²³ W Prawie tym napisano bowiem: „Każdy pierwszy syn należy do Pana”. ²⁴ Chcieli również złożyć w świątyni stosowną ofiarę, którą – zgodnie z wymogami Prawa – mogła być para synogarlic lub dwa młode gołębie.

²⁵⁻²⁷ Tego dnia – prowadzony przez Ducha Świętego – przyszedł do świątyni niejaki Symeon, dobry i pobożny człowiek, który mieszkał w Jerozolimie i czekał na przyście Wybawcy Izraela. Był on posłuszny Duchowi Świętemu i otrzymał od niego obietnicę, że jeszcze za swojego życia zobaczy Mesjasza, którego Pan przyśle na świat. Gdy rodzice wnosili Jezusa do świątyni, aby powierzyć go Panu, ²⁸ Symeon wziął go na ręce i oddał chwałę Bogu, mówiąc: ²⁹ „Panie, dotrzymałeś obietnicy i teraz mogę już spokojnie umrzeć. ³⁰ Zobaczyłem bowiem Wybawcę, który ma uratować ³¹ ludzi z wszystkich narodów świata. ³² Dla Izraela będzie on powodem do dumy, dla pogan zaś – światłem, które wskaże im drogę!”.

³³ Słyszając te słowa, rodzice Jezusa dziwili się. ³⁴⁻³⁵ Symeon zaś powierzył ich opiece Boga, a potem – zwracając się do Marii, jego matki – powiedział: „Tu w Izraelu wielu ludzi sprzeciwi się twojemu synowi, ściągając na siebie nieszczęście. Inni jednak – dzięki niemu – podniosą się z upadku. Ciebie zaś spotka straszne cierpienie, a najskrytsze myśli wielu ludzi wyjdą na jaw”.

³⁶⁻³⁷ W świątyni była również prorokini Anna, córka Fanuela, potomka Asera. Po siedmiu latach małżeństwa została wdową, a obecnie była już w podeszłym wieku, miała bowiem osiemdziesiąt cztery lata. Przez cały czas – dniem i nocą – nie opuszczała jednak świątyni. A modląc się i powstrzymując od jedzenia, oddawała chwałę Bogu. ³⁸ Widząc małego Jezusa, podeszła do niego i zaczęła wielbić Boga. Tym zaś, którzy oczekiwali wyzwolenia Jerozolimy, mówiła, że nadszedł już Wybawca.

³⁹ Gdy Józef i Maria spełnili wszystkie wymogi Prawa Pana, wrócili do Nazaretu, swojego rodzinnego miasta w Galilei. ⁴⁰ Mijał czas i chłopiec dorastał. Rozwijał się i stawał się coraz mądrzejszy. Bóg zaś miał go w swojej opiece.

Jezus w domu Ojca

⁴¹ Jego rodzice każdego roku udawali się do Jerozolimy na święto Paschy.
⁴² Gdy Jezus skończył dwanaście lat, jak zwykle wyruszyli w drogę. Tym razem jednak zabrali go ze sobą. ⁴³ Po zakończeniu uroczystości, gdy wracali do domu, nie zauważyli, że chłopiec został w Jerozolimie. ⁴⁴ Myśleli, że wędruje razem z ich grupą. Po całym dniu podróży zaczęli go jednak szukać wśród krewnych i znajomych. ⁴⁵ Gdy go nie znaleźli, wrócili do Jerozolimy, aby go tam poszukiwać. ⁴⁶ W końcu, po trzech dniach, znaleźli go w świątyni. Siedział wśród nauczycieli, słuchał ich i zadawał im pytania. ⁴⁷ Wszyscy zaś, którzy go słuchali, byli zaskoczeni jego mądrością i tym, co mówił. ⁴⁸ Widząc to, jego rodzice zdziwili się, a Maria powiedziała: „Synku, dlaczego nam to zrobiłeś? Byliśmy zrozpaczeni i wszędzie cię szukaliśmy!”. ⁴⁹ „Czemu mnie szukaliście? – zapytał Jezus. – Nie wiedzieliście, że będę w domu mojego Ojca?”. ⁵⁰ Oni jednak nie zrozumieli tego, co im powiedział. ⁵¹ Razem wyruszyli w drogę i wrócili do Nazaretu, a Jezus był im posłuszny. Jego matka zaś wiele rozmyślała o tym wszystkim. ⁵² Tymczasem Jezus dorastał i stawał się coraz mądrzejszy. Był lubiany przez ludzi, a Bóg miał go w swojej opiece.

[SPIS TREŚCI](#)

Rozdział 3

To jest fragment ebooka. Zamów pełną wersję.

Rozdział 4

To jest fragment ebooka. Zamów pełną wersję.

Rozdział 5

To jest fragment ebooka. Zamów pełną wersję.

Rozdział 6

To jest fragment ebooka. Zamów pełną wersję.

Rozdział 7

To jest fragment ebooka. Zamów pełną wersję.

Rozdział 8

To jest fragment ebooka. Zamów pełną wersję.

Rozdział 9

To jest fragment ebooka. Zamów pełną wersję.

Rozdział 10

To jest fragment ebooka. Zamów pełną wersję.

Rozdział 11

To jest fragment ebooka. Zamów pełną wersję.

Rozdział 12

To jest fragment ebooka. Zamów pełną wersję.

Rozdział 13

To jest fragment ebooka. Zamów pełną wersję.

Rozdział 14

To jest fragment ebooka. Zamów pełną wersję.

Rozdział 15

To jest fragment ebooka. Zamów pełną wersję.

Rozdział 16

To jest fragment ebooka. Zamów pełną wersję.

Rozdział 17

To jest fragment ebooka. Zamów pełną wersję.

Rozdział 18

To jest fragment ebooka. Zamów pełną wersję.

Rozdział 19

To jest fragment ebooka. Zamów pełną wersję.

Rozdział 20

To jest fragment ebooka. Zamów pełną wersję.

Rozdział 21

To jest fragment ebooka. Zamów pełną wersję.

Rozdział 22

To jest fragment ebooka. Zamów pełną wersję.

Rozdział 23

To jest fragment ebooka. Zamów pełną wersję.

Rozdział 24

To jest fragment ebooka. Zamów pełną wersję.

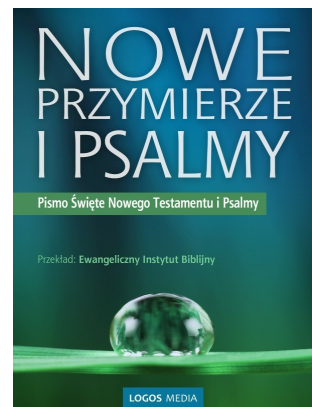
Twoja odpowiedź

To jest fragment ebooka. Zamów pełną wersję.

Polecane publikacje LOGOS MEDIA

Nowe Przymierze i Psalmy, Pismo Święte Nowego Testamentu i Psalmy

Ewangeliczny Instytut Biblijny

Nowy, literacki przekład Pisma Świętego Nowego Testamentu oraz Psalmów opracowany przez Ewangeliczny Instytut Biblijny. Wydanie trzecie Nowego Testamentu oraz wydanie pierwsze Księgi Psalmów.

Nowe Przymierze i Psalmy to:

- Współczesny język, pozbawiony archaizmów oraz niezrozumiałych terminów teologicznych,
- Bogate przypisy zawierające uwagi translatorskie oraz informacje dotyczące tła historyczno-kulturowego,
- Przyjazna nawigacja — łatwe przechodzenie do poszczególnych ksiąg i rozdziałów ebooka.

Najważniejsza rzecz w życiu

LOGOS MEDIA

Każdy z nas ma na głowie wiele ważnych spraw. Pilne zadania i ważne obowiązki praktycznie nigdy się nie kończą. Brakuje nam czasu na odpoczynek, na refleksję nad życiem, a nawet na chorobę. Z drugiej strony, jedno wydarzenie – na przykład, brzmiąca jak wyrok diagnoza lekarska – potrafi całkowicie zburzyć naszą dotychczasową hierarchię wartości. To, co wydawało się bardzo istotne, nagle przestaje się liczyć. Co jest więc naprawdę ważne?

Autorzy publikacji sięgają do Biblii i przedstawiają odpowiedź, która może zmienić ludzkie życie.

Pytania o wiarę

Roger Carswell

Skąd wiemy, że Bóg istnieje? Czy nauka nie podważa Biblii? Jak Bóg, który jest miłością, może posłać ludzi do piekła? Czy istnieje reinkarnacja? Jak skończy się ten świat?

W “Pytaniach o wiarę” Roger Carswell – znany międzynarodowy ewangelista i autor książek – w rzeczowy sposób odpowiada na pytania często zadawane podczas jego wykładów. Książka zawiera odpowiedzi na 26 pytań dotyczących Boga, Biblii, Jezusa, chrześcijaństwa oraz przyszłości. Odpowiedzi autora – odwołujące się do Biblii – prowokują do myślenia i pozwalają spojrzeć na poruszane kwestie w świeży sposób.

[Przypisy](#)

To jest fragment ebooka. Zamów pełną wersję.